

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

01.09.2026

Ἀγαπητό μου παιδί, Ὑποδιάκονε, Πάτερ Παλαμᾶ,

Ὅντως, ἡ προσλαλιά σου εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία περιέγραψε, ἐν ὀλίγοις καί ἐν συντομίᾳ, τήν ζωή σου, ἀλλά καί τήν πνευματική καί σαρκική οἰκογένειά σου, τήν ὁποία γνωρίζω πνευματικῶς ἀπό πολύ παλαιότερα.

Ὅταν κι ἐγώ ἦμουν μαθητής τότε στό ἐξατάξιο Γυμνάσιο τοῦ Βόλου, γνώρισα πνευματικά ἀδελφία καί συνεδέσθην πνευματικῶς μετά τοῦ Γέροντος. Τότε γνωρίσαμε καί τόν ἀείμνηστο Γέροντα Αἰμιλιανό.

Θαυμάσαμε τήν θυσία, τήν διδασκαλία καί τούς ὁσιακούς βίους αὐτοῦ τοῦ Ἀγίου Πατρός, ἀπό τά ὁποῖα ἔλαβαν καί ὅλα τά πνευματικά του τέκνα, ἡ πνευματική ἐκείνη ομάδα.

Αὐτῆς, λοιπόν, τῆς πνευματικῆς οἰκογενείας εἶσαι γόνος κι ἐσύ, τοῦ σεβαστοῦ Γέροντός σου, Πατρός Διονυσίου, ἐνός ἐκ τῶν πρώτων πνευματικῶν τέκνων τοῦ Γέροντος Αἰμιλιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἔμελλε, μέ τήν αὐταπάρνησή του καί τήν ἀγάπη του εἰς τόν Κύριό μας, νά γεμίσει τήν οἰκουμένη μέ Μοναστήρια, μέ ἐπάλξεις πνευματικές, μέ εὐζώνους πνευματικούς, οἱ ὁποῖοι φυλάττουν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ὅντως, ἀπό τήν ἀρχή πού σᾶς ἐγνώρισα, αἰσθάνθηκα ὅχι ὅτι ἦσασταν ἄγνωστοι — καί ἐννοῶ τήν συνοδεία καί ἐσένα προσωπικῶς — ἀλλά σάν νά σᾶς ἐγνώριζα ἀπό πολλῶν χρόνων.

Κι ἐγώ ἔνιωσα αὐτή τήν οἰκειότητα. Ξέρεις, παιδί μου, τίποτα στήν ζωή μας δέν εἶναι τυχαῖο. Πέταξες ἀπό τά βουνά τῶν Ἀγράφων καί ἤρθες σέ ἕναν τόπο ὄντως ἡγιασμένο ἀπό πολλούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, στόν τόπο τῆς Κερκύρας, ἡ ὁποία καταστόλιστη εἶναι ἀπό Ἁγίους, τούς ὁσίους καί σωσίπατρους τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπου καί οἱ τάφοι τους τεθησαύριστη ἐδῶ, εἰς τό νησί μας καί εἰς τήν πόλη μας.

Τόν Ἅγιο Ἀρσένιο, τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τόν προστάτη τῆς Κερκύρας, τόν ἀπροσμάχητο καί διώκτη τῶν πνευμάτων· τόν Ἅγιο Σπυρίδωνα, τόν μεγάλο μας Ἅγιο, ὁ ὁποῖος ἐπέλεξε τήν Κέρκυρα γιά νά ἀναπαυθῇ τό σῶμά Του καί τό ἱερό Λείψανό Του· τήν Ἁγία Θεοδώρα, ἡ Ὁποία στήριξε τήν πίστη καί τήν Ὁρθοδοξία καί ἔδωσε μάχες, ὑπερασπίζοντας τίς Εἰκόνες, τίς Ἁγίες Εἰκόνες τοῦ Θεοῦ καί ἐν ταύτῃ τήν εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου· τόν Ὅσιον Ἀρσένιο, καί τόσους ἄλλους Ἀγίους, οἱ ὁποῖοι ὄντως αὐτόν τόν τόπο τόν καθαγίασαν μέ τήν παρουσία τους ἐδῶ.

Μά πάνω ἀπ' ὅλα, παιδί μου, εἶναι ἡ Παναγία μας, πάνω ἀπό ὅλους τούς Ἀγίους, ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, ἡ Ὁποία, δοκιμαζομένη τά τελευταῖα χρόνια, Ἐκεῖνη ἐφρόντισε γιά τό σπίτι Της· Ἐκεῖνη σᾶς ὁδήγησε ἐδῶ κοντά Της· Ἐκεῖνη σᾶς ἠθέλησε. Καί ἡ εὐλογία τοῦ εὐγενοῦς Γέροντός σας ἐδόθη ἀπό τήν καρδιά Του, γιά νά ἔλθετε νά διακονήσετε αὐτό τό Μοναστήρι.

Ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ τόν Θεόν καί τήν Παναγία μας. Κλίνω τό γόνα τῆς ψυχῆς μου καί τῆς καρδιάς μου, διότι Ἐκεῖνην παιδιόθεν τήν διηκόνησα, ἀπό τότε πού ἐπέλεξα τόν τόπον, σέ ἓνα ἄλλο βουνό, στήν Ὁθρυ, σέ ἓνα κατεστραμμένο Μοναστήρι, ὅπου ἐκεῖ τήν καλογερική, τήν μοναστική αἴσθηση, ἔζησε μία μικρή ἀδελφότης.

Καί Κύριος οἶδε πῶς ὁδήγησε ἡ Παναγία μας καί πάλι τά βήματά μου σ' αὐτόν ἐδῶ τόν τόπο. Ἀνερμήνευτες εἶναι οἱ βουλές τοῦ Θεοῦ· δέν ἐρμηνεύονται.

Καλό μου παιδί, καλή σου ἀρχή σήμερα ἀπό τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία, καί μέ τήν εὐλογία τοῦ Πνευματικοῦ σου Πατρός, νά γίνεις Διάκονος τῶν Μυστηρίων τῆς Χάριτος καί μετέπειτα Πρεσβύτερος, οἰκονόμος τῶν Μυστηρίων.

Γνώριζε, ὅτι οἱ χρόνοι, τούς ὁποίους διερχόμεθα, εἶναι ὄντως χρόνοι ἀποκαλυπτικοί. Ὅλα αὐτά τά σημεῖα τῶν καιρῶν καί τῶν χρόνων, τά ὁποῖα ὑπεγράμμισε ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, πρέπει νά μᾶς βάζουν στήν σκέψη, ὅτι δέν ἔχουμε περισσεῖα χρόνου, προκειμένου νά τόν διέλθουμε ἀσκόπως καί κατασπαταλώντας τόν χρόνο τῆς ζωῆς μας, ἀλλά πρωτίστως, γιά τόν ἁγιασμό τῆς ψυχῆς μας καί τῆς ψυχῆς σου, καί γιά τήν διακονία τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, ἀλλά καί ὅλων τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι περιμένουν ἀπό ἐμᾶς νά ἀναγγεῖλουμε στούς ἀνθρώπους τήν ἀλήθεια.

Θυμήσου, πρὶν λίγες ἡμέρες, πρὶν δύο ἡμέρες, πού ἐορτάσαμε τόν Τίμιο Πρόδρομο. Σέ μία ἀνάλογη ἐποχή κατάπτωσης καί σύγχυσης πνευματικῆς, Ἐκεῖνος σήκωσε τό δάκτυλό του καί κατέδειξε τόν Χριστό. Ἐκεῖνος δέν ἐδίστασε νά ὑπηρετήσῃ τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ.

Μή διστάσεις, παιδί μου, μπροστά στις πολύ μεγάλες δυσκολίες και τούς πειρασμούς, τούς όποιους θά εύρεις στην ζωή σου. Χωρίς πειρασμούς και χωρίς δυσκολία δέν ανερχόμεθα την κλίμακα προς τόν Ούρανό, διά πολλῶν ἐμποδίων· ἀλλά μέ την δική σου ἐπιμονή και ὑπομονή και την καρτερία, θά σέ φωτίζει ὁ Κύριός μας.

Σήμερα ἀκούσαμε την Ἐπιστολή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου προς τόν Τιμόθεο. Νεόφυτος ὁ Τιμόθεος, μαθητής τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ λέγει: μήν ξεχνᾷς ποιο εἶναι τό καθήκόν σου· νά ἐπιμεληθῇς τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ μας, νά διδάξης τούς ἀνθρώπους, νά τούς κατευθύνῃς. Τοῦ ἔδωσε ἐντολές και τοῦ ἔδωσε παραινέσεις γιά την ζωή ἐνός νέου ἀνθρώπου.

Οἱ δικές μου, παιδί μου, παραινέσεις, εἶναι φτωχές· ὅμως ἔχουμε τόν λόγο και την ἀκενοτόμητη ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου: «Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα ἡ προκοπή σου φανερά γένηται πᾶσι».

Μελέτα τούς λόγους τοῦ Θεοῦ, και Ἐκεῖνος θά σέ φωτίζει. Καί ἄνοιγε τό στόμα σου νά μεταφέρεις την ἀλήθεια και την δόξα τοῦ Θεοῦ, σέ μία ἐποχή, πού ὁ κόσμος μας ταλαιπωρεῖται πνευματικά. Μεγάλο τό ἔργο, τό ὁποῖο ἀνοίγεται μπροστά σου.

Ξέρεις, τά Μοναστήρια εἶναι μία ὁδὸς πνευματική γιά τούς ἀνθρώπους· ἄλλωστε ἔζησες ἐκεῖ. Ἔρχονται οἱ ἄνθρωποι νά βροῦν την γνησιότητα τῆς πίστεως. Ἐκεῖ, λοιπόν, πού θά βρίσκεσαι, ἡ ὁπουδήποτε ἄλλοῦ νά διακονεῖς, διότι και τό Μοναστήρι πλέον τό ὁποῖο ἐπέλεξες, και σέ ὁδήγησε ἡ Παναγία μας, σχεδόν ἐπὶ τῆς παλαιᾶς πόλεώς μας εἶναι, μέσα στό κέντρο τῆς πόλεώς μας.

Ἀλλά αὐτό τό Μοναστήρι εἶναι ἱστορικότατον. Ὅπως εἶπες, ἐκεῖ ἀνετράφη πνευματικῶς ὁ μέγας Ἰωάννης Καποδίστριας. Ἀπό ἐκεῖ ἔλαβε ἀπό την Παναγία μας δύναμη, ὁ Ἅγιος ὄντως τῆς πολιτικῆς.

Μακάρι νά εἶχαμε σήμερα ἕναν, πού νά ἔμοιαζε στό ἕνα τέταρτο τοῦ Καποδίστρια, στην αὐταπάρνηση, στην πίστη, στην ἀγάπη γιά τά γράμματα, γιά την Πατρίδα μας. Μακάρι.

Αὐτός, λοιπόν, ἐκεῖ ἀνετράφη. Ἐπεστράφη, μετά την δολοφονία Του, ἀπό τό Ναύπλιο σέ ἕξ μῆνες και ἐνταφιάστηκε στά Ἅγια χώματα τῆς Πλατυτέρας.

Ἐκεῖ, παιδί μου, νά τόν διακονήσῃς στόν τάφο Του. Ἐκεῖ νά προσευχηθῇς στην Παναγία μας, και ἡ Παναγία μας θά σέ χαριτώσῃ.

Χαίρομαι για την πολυπληθή πνευματική σας οικογένεια, πού σήμερα, μέ πολλή αγάπη, σέ κυκλώνει, προσεύχεται καί εϋχεται για την δική σου πνευματική πρόοδο καί προκοπή.

Θέλω ιδιαίτερα νά ευχαριστήσω τόν καλοκάγαθο Γέροντα καί Ἡγούμενο τῆς Μονῆς τῆς Πλατυτέρας, τόν Πατέρα Χρυσόστομο. Παιδιόθεν κι ἐκεῖνος ἐκεῖ ἀνετράφη καί διακονεῖ τήν Μονή μέ τήν ὑπακοή στήν ταπεινότητά μου.

Δέν εἶναι εϋκολο πράγμα σήμερα νά διακονήσης ἓνα Μοναστήρι, καί κυρίως μέσα σ' αὐτόν τόν κόσμο ὁ ὁποῖος μᾶς περιβάλλει. Καί τόν ευχαριστῶ, διότι ἄνοιξε τήν πατρική ἀγκαλιά του καί σᾶς ἐδέχθηκε, καί ἄλλους πολλούς, ἔτσι ὥστε ξανά, πάλι, ἡ Πλατυτέρα νά καταστή ἓνας φάρος πνευματικός, καί για τήν Κέρκυρα, ἀλλά καί για τόν κάθε προσκυνητή.

Σήμερα συμμετέχουν καί οἱ γονεῖς σου, ὁ πατέρας σου, ἡ μητέρα σου, τά ἀδελφία σου· χαίρονται καί σέ καμαρώνουν. Ἀλλά καί ὁ θεῖός σου, ὁ Πατήρ Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος κι ἐκεῖνος εἶναι πνευματικό τέκνο τοῦ Γέροντος Διονυσίου, πού διηκόνησε ἐπί πολλά συναπτά ἔτη στά Ἁγία Προσκυνήματα καί δημιούργησε ἓνα τεράστιο ἔργο, τοῦ ὁποῖου μάρτυς εἶμαι κι ἐγώ ὁ ἴδιος.

Χαίρομαι για ὅλους τούς ἀδελφούς, πού διακονοῦν στά διάφορα Μοναστήρια, ὅπως καί για τίς Γερόντισσες, οἱ ὁποῖες σήμερα συμμετέχουν στήν δική σου προσωπική πνευματική χαρά.

Παιδί μου, ἔχεις τίς ὁλόκαρδες πατρικές μου εϋχές, μαζί μέ τίς εϋχές τοῦ Γέροντος. Ἔχεις τήν κραταιά σκέπη τῆς Παναγίας μας. Ἔχεις τίς οἰκισίες πρὸς τόν Κύριό μας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ, πού σήμερα, ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου Του, λαμβάνεις καί τήν χάρη τοῦ πρώτου βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης.

Ἐκεῖνος, συλλειτουργῶν μέ τούς Ἁγίους Ἀγγέλους, σήμερα συλλειτουργεῖ μαζί μας, καί ἐκεῖνος συνιερουργεῖ στό Μυστήριό τῆς Ἱερωσύνης.

Ἀνδρίζου, παιδί μου, καί κραταιοῦ ἐν τῷ πνεύματι. Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μας νά σέ ἐνισχύῃ· ὁ Θεός καί οἱ προσευχές μας καί οἱ εϋχές τῶν γονέων σου καί τῶν ἀδελφῶν σου. Ἀμήν.

Βίντεο ἐκ τῆς Χειροτονίας:

<https://www.youtube.com/live/vIk8bhpeM8Q?si=swYA1-9CGw-Tvm5E>